

povedati mnogo. Včasih celo več kot s fotografijo, na kateri velika skupina planincev zakriva razgled, zaradi katerega so »osvajali vrh«. Naj ob tem pojasnimo, da bo neposredno pred 30-letnico društva foto-razstava dopolnjena s »konkretnejšimi« fotografijami.

Priloga in izdelava fotografij, posebno barvnih, v tako velikem formatu je zahtevala veliko dela, natančnosti, časa, saj je to vse ljubiteljsko delo. Organizator razstave se vsem avtorjem fotografij v tem kratkem komentarju iskreno zahvaljuje za njihove brezplačne prispevke. Zahvaljuje se tudi kolektivno Tiskarne ŽG Ljubljana za tehnično opremo — kaširanje fotografij. »Impresionizem skozi fotografsko iskalo«, izražen v fotografijah in besedilih, ne potrebuje razlag v posebnem katalogu. Zamišljal je v tem — in to je zadnji motiv — da vabi obiskovalca, naj za kratek čas postoji pred fotografijo, ki mu je najbolj všeč in — naj mu preostali del dneva mine v lepšem razpoloženju!

Razstava je bila odprta le od petka 24. 11. 1978 do torika 5. 12. 1978.

Večino fotografij sta posnela in izdelala Aleš Doberlet in Jaka Bregar, člana AO PDŽ. Besedilo uredil Pavle Ciglar, spisal akad. slikar Lucijan Bratuš.

Matija Potočnik

NAŠE JAME, Glasilo Jamarske zveze Slovenije. 19 (1977), strani 120, Ljubljana, 1978

Pred nami je novi letnik Naših jam, ki je to pot posvečen 160-letnici, od takrat, ko je »noga prvega obiskovalca stopila iz Velike dvorane in se napotila v nov svet podzemeljskih lepot« Postojnske jame, kot je v uvodniku napisal F. Habe, neutrudni propagator Postojnske jame in našega krasa. V tem zvezku, pod novim uredništvom, že slutimo rahlo spremembo v konceptu revije, ki je sedaj bogatejša s prispevki tehnične, jamarske vsebine, in s poročili o jamarskih dosežkih na našem krasu. Kljub temu pa ne manjka prispevkov teoretično-znanstvenega značaja kot je npr. Šušteršičev, ki razmišlja o zasutih brezni in njihovem polnilu.

Planina T. poroča o raziskavah jamarskih vrvi, njih obrabi in vplivu jamske ilovice na obrabo vrvi, kar je vsekakor za jamarja življenjskega pomena.

V nadaljevanju je obširnejše poročilo o raziskavah Jamniškega pekla pod Olševo in bibliografija Perkove knjižnice.

Med članki je na zadnjem mestu prispevek skupine avtorjev o izdelavi Speleološke karte Slovenije, ki jo podpira Raziskovalna skupnost Slovenije. To je zadnje, 4. nadaljevanje poročila. Prejšnja poročila so izhajala v preteklih letnikih. Sedaj lahko na kratko ocenimo tudi ta prispevek, ki kaže od nadaljevanja do nadaljevanja, da je glede na skupino avtorjev in njih različno

stroko neenotnost kriterijev pri izdelavi karte dokaj očitna. V prvih dveh nadaljevanjih so bile podane številne podrobnosti in tudi seznam uporabljene literature, čeprav je bil tudi ta pomanjkljiv in ni upošteval nekaterih novejših prispevkov. V začetku je bila uporabljena kot topografska osnova karta 1 : 25 000 stare Jugoslovanske izmere, kasneje pa so bile uporabljene starejše karte v merilu 1 : 50 000.

V prispevkih, ki so obdelovani na podlagi karte 1 : 50 000, v kasnejših nadaljevanjih literaturni viri niso več prikazani. Temu je seveda krivo pomanjkanje topografskega materiala, ki je sedaj na voljo. Sedaj bo karto zlahka mogoče tudi metodološko poenotiti.

Med poročili bi kazalo omeniti ponovne najdbe nekega slepega hrošča ter poročila o novejših raziskavah Triglavskega brezna, Brezna presenečenj na Dobrovljah, Titine jame na Braču in o raziskavah v Prosti ind. coni.

Pomemben je seznam in pregled raziskav najglobljih brezen v Sloveniji, kjer je podanih 32 jam in brezen. V nekaterih od teh so potrebni ponovni obiski.

Važen je tudi pregled jamarskih nesreč do leta 1977, ki ga je sestavila komisija za jamarsko reševanje pri JZS.

Slede manjši prispevki, poročila udeležencev na mednarodnem speleološkem kongresu v Veliki Britaniji, odmevi na izid knjižice o Krasu in razstavo o Meteorologiji in hidrologiji v Sloveniji ter pregled književnosti.

Uredništvo si bo tudi v bodoče, posebej pa leta 1979, ko jamarji v Sloveniji praznujejo 90-letnico organiziranega slovenskega jamarstva, prizadevalo približati revijo tako strokovnjaku kot tudi »običajnemu« jamarju.

D. Novak

DR. FR. SUŠNIK — OSEMDESETLETNIK

Novembra je vsa Mežiška dolina praznovala osemdeseti rojstni dan dr. Franca Sušnika. Če se o Prežihovem Vorancu govorijo, da je svetu odkril Koroško, je jubilat tisočim Koroščem pomagal odkriti svet: Bil je glavni pobudnik za ustanovitev gimnazije, študijske knjižnice in drugih kulturnih ustanov v kraju, kjer je, pred vojno, bilo mogoče sešteti šolane ljudi na prste. Planinci smo predvsem hvaležni za vse lepo, kar nam je govoril. Z odrešilno besedo nam je mojster nemalokrat dovršeno izrazil čustva o naši Gori. Njegove vrstice so pomirjale kakor balzam; šele ko si prebral, si se zavedel, kaj te je vznemirjalo.

Kot ravnatelj gimnazije je bil izredno natančen in previden pri prirejanju izletov, posebno tistih v gore. V študijski knjižnici, kjer je sedaj ravnatelj, prizadeto skrbi za bogato planinsko literaturo. Poleg šte-